

Tredte Capitel.

Om Forbrydelsers Paatale ved Søkrigsmagten og om Opsynet med Sagernes Behandling.

§ 48.

Alle Overtrædelser af de militære Love paatales paa Statens Begne ved Foranstaltning af de militære Befalingsmænd. Disse Befalingsmænd have ligeledes at foranstalte andre Forbrydelser paatale, forsaavidt de ere Gjenstand for offentlig Paatale og denne hører under militær Jurisdiction.

§ 49.

Enhver militær Befalingsmand, som har Dplysning eller grundet Formodning om, at en offentlig Forbrydelse, der skal paatales under militær Jurisdiction, er begaaet af nogen ham underordnet Person, har, efter den ham tillagte Myndigheds og Forbrydelsens Betsaffenhed, enten at lade Sagen afgjøre efter Reglerne om Straf uden Dom, eller at anmelde Forbrydelsen for vedkommende høiere Befalingsmand, eller at foranstalte Rettergang i Sagen.

§ 50.

I Almindelighed paaligger det nærmest Befalingsmændene for et Compagnie, et Corps eller lignende Afdeling og ligesaa en under en Jurisdictionsschef staaende Befalingsmand for en særskilt Afdeling af Krigsmagten paa Søtog, at drage Omhu for, at de i § 48 ommeldte Forbrydelser, som maatte være begaaede af nogen til Krigsmagten hørende Person, der er under deres Befaling, blive paatale og straffede. Til den Ende have de enten selv at paalægge Straf, forsaavidt de dertil ere berettigede, eller at anmelde Forbrydelsen til nærmeste Forsatte, navnlig til den Befalingsmand, som kan anordne Rettergang i Sagen, hvis de staae umiddelbart under ham. Den samme Forpligtelse paaligger Befalingsmanden for en Vagt eller andet særskilt Commando, med Hensyn til de Forbrydelser, der begaaes under den særlige Tjeneste, som han forestaaer.

De mere underordnede Befalingsmænd have til de fornævnte at gjøre Anmeldelse om de begaaede Forbrydelser.

§ 51.

Høiere Befalingsmænd og navnlig Jurisdictionsscheferne have at paasee, at de ringere

Befalingsmænd efterkomme deres Pligter i fornævnte Henseende, og have selv at foranstalte, at de omhandlede Forbrydelser blive behørigt paatale og straffede, naar de begaaes af Nogen, der staaer under deres Befaling.

§ 52.

Anmeldelsen til den Befalingsmand, som kan anordne Rettergang i Sagen, skal ordentlig være skriftlig og indeholde de Anmelderen bekjendte Omstændigheder i Sagen samt en Dypgivelse af de Personer, som om samme kunne afgive Forklaring. Den bør tillige, naar den gaaer ud fra Befalingsmanden for det Compagnie, Corps eller lignende militære Afdeling, hvorefter den Bagjældende staaer, i Almindelighed indeholde Dplysning om dennes Alder, Tjenestetid, den Stilling, hvori han har tjent, og hans Forhold, navnlig om han tidligere har været tiltalt for nogen Forbrydelse, eller er straffet, i hvilket sidste Tilfælde endvidere meddeles en Afskrift af Straffelisten.

§ 53.

Jurisdictionsscheferne have at føre nøie Indseende med Krigsretsagerne Behandling og at sørge for, at Feil, som maatte indløbe, paa behørig Maade saavidt muligt blive rettede. Ere de i Tvivl om, hvilke Foranstaltninger der i saa Henseende ere at træffe, have de at henvende sig med Forespørgsel til Generalauditøren.

Auditørerne have af yderste Gyne at bidrage til Rettens vedhørlige Pleie. Antage de, at Noget i saa Henseende oversees eller forsømmes af Jurisdictionsscheferne, eller at disse træffe Foranstaltninger, som ere i Strid med Lovene, have de desangaaende at gjøre dem besteden Forestilling. Bliwer det, som efter deres Mening er feilagtigt, ikke rettet, have de derom at gjøre Indberetning til Generalauditøren.

Overtilsyn med Krigsretsagerne Behandling og med den militære Retsspleie overhovedet føres af Generalauditøren. Han kan, naar han bemærker Afvigelse fra de foreskrevne Regler, nærmere instruere Auditørerne, eller meddele vedkommende Jurisdictionsschef sin Formening derom, og har i fornødent Fald at gjøre Forestilling til Marineministeriet.